

I tromesečje

4.1.2014.

1. DOBRA CRKVA

I OSTAŠE JEDNAKO U NAUCI APOSTOLSKOJ, I U ZAJEDNICI, I U LOMLJENJU HLEBA, I U MOLITVAMA. DELA 2,42

Dobra i zdrava crkva je ona crkva koja se drži osnovnih biblijskih načela i čini sledeće:

Poštuje Boga
Evangelizira
Poučava vernike
Širi ljubav

I poput prve crkve, trebali bismo i mi danas da činimo isto.

Poštovanje Boga. Treba da se sastajemo da poštujemo Boga zajedno, da učestvujemo u hrišćanskom zajedništvu, u lomljenju hleba, u molitvi i slavljenju. (Dela 2,42.47) Bog mora da bude u središtu svega što činimo u crkvi.

Evangelizacija. I dok drugima propovedamo Radosnu vest o Isusu Hristu, Bog će umnožavati broj vernika Crkve. (stih 47) Svi možemo da učestvujemo u objavljivanju Božje reči sklapanjem novih prijateljstava, davanjem knjiga, DVD-ja ili traktata koji govore o Bogu i Isusu Hristu.

Poučavanje vernika. Treba da budemo poučljivi i postojani u apostolskoj nauci. Biblija je puna uputstava za svakodnevni hrišćanski

život, pa bi trebalo da iskoristimo svaku priliku da naučimo nešto novo i primenimo to u životu, a takođe i da poučavamo druge.

Ljubav. Ljubav se najbolje pokazuje kroz brigu za potrebe drugih i zato će svo naše propovedanje rečima imati silu tek kada naša dobra dela učinjena iz ljubavi prema Bogu i drugim ljudima potvrde ono što govorimo.

Pošto svaka pozitivna promena u našem karakteru, stavovima i delima ima svoju osnovu u našem odnosu prema Bogu i delovanju Njegove sile u nama, neka nam On omogući da danas primimo novi život i motivaciju da svoju crkvu učinimo istinskim svedokom Njegove ljubavi prema čoveku.

11.1.2014.

2. REČI SVETLA

JA SAM VIDELO SVETU. JOVAN 8,12

Isus, učitelj iz gradića Nazareta, tvrdio je da je svetlost sveta. Bila je to neverovatna tvrdnja čoveka iz Galileje u prvom veku nove ere, iz zabitog područja Rimskog carstva. To područje nije se moglo pohvaliti da ima neku zavidnu kulturu i iz njega nije proizašao neki poznati filozof, naučnik, pisac ili umetnik.

Štaviše, Isus je živeo pre pronalaska štampane knjige, radija, televizije i interneta. Kako je mogao da očekuje da će se Njegove ideje i nauka koju je promovisao objavljivati i proširiti po celom svetu? Reči koje je izgovarao prepuštene su sećanju Njegovih sledbenika. I tada je Svetlo sveta bilo ugašeno tamom, barem je tako izgledalo.

Vekovima kasnije još uvek zapanjeni čujemo Isusove reči, koje je Njegov Otac čudesno sačuvao. One nas izvode iz tame u svetlo Božje istine. Time se ispunjava obećanje: »Ko ide za Mnom neće hoditi po tami, nego će imati videlo života.« (stih 12)

Ohrabrujem vas da čitate Isusove reči zabeležene u Jevanđeljima. Razmišljajte o svemu što pročitate. Neka vam te reči prožmu um i promene život. Uskliknućete baš kao i Isusovi savremenici: »Nikada čovek nije tako govorio kao ovaj čovek!« (Jovan 7,46)

18.1.2014.

3. NA KOLENIMA

DA VAM SE NE DOSADI MOLITVA; I STRAŽITE U NJOJ SA ZAHVALJIVANJEM. KOLOŠANIMA 4,2

Jedan autor zabeležio je svoje razmišljanje:

Oba me kolena jako bole, i ne mogu da ustanovim od čega. Nisam učinio ništa čime bih ih ozledio ili prouzrokovao upalu. Ili jesam? Setio sam se da sam pre nekoliko dana radio na zidovima kuće, čistio ih i pripremao za krečenje. I posle toga sve sam okrećio. Sve vreme sam stajao na kratkim lestvama da bih dosegao vrh, pa sam kolena pritiskao o lestve da bih zadržao ravnotežu. Ja sam se, takoreći, podupirao koljenima.

I tada mi je došla na um misao: Kada su me poslednji put zabolela kolena jer sam dugo klečao u molitvi? Bilo je to jako davno.

Iako je tačno da se mnogi mole, a ne kleče, pitanje koje sam sebi postavio posramilo me je. Bez obzira jesmo li na koljenima, stojimo ili sedimo, koliko se često molimo da nas ona podupre i ojača? Pomoć ćemo naći na mnogim stranama: kod prijatelja, lekara, u knjigama, ali nema bolje potpore i snage od one koju dobijamo od Boga kada Mu se molimo.

»Neprestana molitva pravednoga mnogo može pomoći«, kaže Apostol Jakov. (Jakov 5,16) U molitvi se nalazi božanska snaga. Zato, trebalo bi da istrajemo u molitvi: »Da vam se ne dosadi molitva; i stražite u njoj sa zahvaljivanjem.« Kološ. 4,2

Kada kleknem pred svoga Gospoda, mogu da osetim Njegovu prisutnost, a teret mnogih briga i žalosti čini se da je lakše nositi.

25.1.2014.

4. JASAN POZIV

A SAMUILO ODGOVORI: »GOVORI, ČUJE SLUGA TVOJ!«

U životu svakog iskrenog hrišćanina dođe vreme kada treba odlučiti o budućnosti u kojoj će služiti Bogu ili nekim svojim planovi-

ma. Često se događa da se ono što je neko kao student odabrao, tokom godina promeni. Čuo je određeni poziv od Boga da se posveti nečem što nije planirao ranije.

Želeći da pomogne svom narodu da sazna čistu i pravu istinu o hrišćanstvu, jedan mladić, sa već završenim fakultetom, napustio je svoje stečeno zvanje i posvetio se propovedanju Jevanđelja narodu u kojem je rođen i odrastao. Nije mu bilo lako, ali znao je da su sve plemenite stvari u životu i te kako teške, pa je prihvatio poziv koji mu je Bog uputio, da napusti svoje zvanje i posveti se poslu za koji se nije školovao. Svesrdno se prihvatio posla na koji ga je Bog uputio.

Poslušnost Božjem pozivu odgovoran je postupak, ali blagosloven. Biti pod Božjim vođstvom bolje je nego biti na najvećem društvenom položaju stečenom uspešnim školovanjem.

Iskustvo mladoga Samuila koga je Bog pozvao slično je iskustvu mnogih koji su se odazvali Božjem pozivu da služe Jevanđeljem svojem narodu: »Govori, čuje sluga Tvoj!«

Možemo li i mi danas da odgovoriti sa istim uverenjem Bogu kad nas poziva? Ili ćemo se oglušiti na Njegov poziv izgovorima da nismo školovani za takav poziv ili se ne osećamo odgovornima za narod kojemu bismo trebali da služimo?

Neka nas Bog učini korisnim slugama Svog Jevanđelja da bismo Ga proslavili i objavili spasenje bližnjima.

1.2.2014.

5. PATIMO SA ONIMA KOJI PATE

**SATRVEN SAM ŠTO JE KĆI NARODA MOJEGA SATRVENA.
JEREMIJA 8,21**

Dnevne novine svakodnevno nas podsećaju na svet pun ljudi koji pate. Suša je opustošila svu letinu i ljudi su ostali bez ikakvih sredstava za iduću godinu. Poplava je odnela mnoge kuće i usmrtila mnoge stanovnike sela. Dva broda su se sudarila i preko hiljadu ljudi je izgubilo život. Teroristi ubijaju nedužne ljude. Jedan otac poubijao je celu svoju porodicu. Razvedeni roditelji na sudu se bore za zbnunjenu

decu. Kako možemo pomoći ljudima koji pate i satrveni su?

Prorok Jeremija je plakao, ne zbog onog što se već dogodilo, nego zbog onog što je znao da će se dogoditi njegovom narodu. Video je kako su ljudi zatvorili i okamenili svoja srca za istinu. Zbog toga je bio zabrinut za ljude, za mlade i stare, koje je svakodnevno posmatrao. Znao je da se približava dan kada će navaliti neprijateljska vojska, ubijati i pljačkati, odvoditi ljude u ropstvo. Kada je razmišljao o onome što će se dogoditi, plakao je. Toliko je plakao da su ga prozvali »plačućim prorokom«.

Patite li i vi zbog patnji drugih ljudi? Dira li vas kada ste svesni neke velike tragedije koja je zahvatila svet, makar i daleko od vas? Ako vas to ne dira, zamolite Boga da vam omekša srce i doda saosećanja za patnje drugih. Zatim učinite nešto što će im pomoći. Neka da se možete samo moliti za njih. Drugi put možete pomoći možda novčanim prilozima. Ako stvarno patite sa onima koji pate, želećete da učinite nešto u Isusovo ime. Možda će vas to stajati vaše ušteđevine ili dragocenog vremena, ali tako ćete barem malo pomoći onima koji pate.

8.2.2014.

6. GNEV ILI ODOBRAVANJE

**I BOG VIDE DELA NJIHOVA, GDE SE VRATIŠE SA ZLOGA
PUTA SVOJEGA; I RASKAJA SE BOG ODA ZLA KOJE REČE DA
IM UČINI, I NE UČINI. JONA 3,10**

Kako se ponašamo kada Bog pokazuje milost ljudima za koje smatramo da zaslužuju kaznu? Ako smo kivni i ljuti, time pokazujemo da smo zaboravili koliko je Bog nama oprostio.

Pošto se prorok Jona odazvao Božjem drugom pozivu da propoveda Ninevljanima Božji sud (Jona 3,14), narod toga grada obratio se od svojih zala pa ih Bog nije uništio. (stih. 10.) Međutim, Božja milost razgnjevila je Jonu. Rekao je Bogu da je znao da će se to dogoditi, zato je u početku i pobegao u Tarsis. »Jer znah da si ti Bog

milostiv i žalostiv, spor na gnev i obilan milosrdem, i kaješ se oda zla.« (Jona 4,2)

Međutim, Bog je odgovorio Joni: »A Meni da ne bude žao Ninevije, velikoga grada, u kom ima više od sto i dvadeset tisuća ljudi koji još ne znaju šta je desno šta li levo, i mnogo stoke?« (4,11)

Božja čudesna milost veća je nego svi naši gresi. »Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božij, Ne od dela, da se niko ne pohvali.« (Ef. 2,8) Zbog neverovatne milosti koju nam je Bog pokazao, treba da budemo »jedan drugome blagi, milostivi, praštajući jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio nama.« (4,32)

Umesto da se gnevimo jer je Bog pokazao svoju milost i blagonaklonost drugima, treba to da odobravamo.

15.2.2014.

7. PRAVO PITANJE

**I IZVEDAVŠI IH NAPOLJE REČE: GOSPODO! ŠTA MI TREBA
ČINITI DA SE SPASEM? A ONI REKOŠE: VERUJ GOSPODA
ISUSA HRISTA I SPAŠĆEŠ SE TI I SAV DOM TVOJ.
DELA 16,30.31.**

Postaviti pravo pitanje isto je tako važno kao i dati pravi odgovor. A ipak kako je samo lako preteći Božjega Duha kada razgovaramo s nevernikom o Isusu Hristu, nudeći mu »pakete» odgovora pre nego što smo saslušali njegova pitanja.

Upravo to se dogodilo pre nekoliko godina kada je neko na zidu zgrade u središtu grada napisao reči: »Hristos je odgovor!«

Apostol Pavle i njegov saradnik Sila bili su bačeni u tamnicu zbog propovedanja Jevanđelja, i svojim ponašanjem i onime što se dogodilo podstakli su važno duhovno pitanje koje im je postavio tamničar. Pitanje je postavljeno ne zbog toga jer su mu propovedali osnove hrišćanske vere, već zato što su pevali Bogu na slavu i molili Mu se. I kad je zemljotres otvorio vrata tamnice i raskinuo okove, tamničar je bio spreman da se ubije, iz straha da će biti ubijen ako zatvorenici pobegnu. Međutim, Pavle i Sila su ga u tome sprečili, jer su odabrali

da ostanu u tamnici zbog njega. I posle toga tamničar je uzviknuo: »Gospodo, šta mi treba činiti da se spasem?«

I danas, kao i tada, Božji Duh navešće ljude da postave prava pitanja i tada će biti spremni da prihvate pravi odgovor, a on je vera u Isusa Hrista, jedinog Spasitelja.

Propovedajmo istinu o Isusu Hristu i pokažimo Njegovu ljubav.

22.2.2014.

8. NE MOŽE SE SAKRITI

I USTAVŠI ODANDE OTIDE NA KRAJEVE TIRSKE I SIDONSKE, I UŠAVŠI U KUĆU ŠČADIJAŠE DA NIKO NE ČUJE ZA NJ; I NE MOŽE SE SAKRITI. MARKO 7,24

Najvredniji i najskuplji izvozni proizvod Bugarske je ružino ulje. Na taj se proizvod plaća velika carina pri izlasku iz zemlje. Neki turista koji nije hteo da plati izvoznu carinu, pokušao je da izbegne carinski pregled, pa je sakrio dve bočice dragocenog ružinog ulja u torbu. Verovatno se u torbi nekoliko kapi prolilo iz bočice. Kada je turista stigao do železničke stanice, miris ružinog ulja proširio se svuda, što je ukazivalo na skriveno blago. Carinici su odmah znali da je čovek hteo da izbegne plaćanje carine pa su zaplenili skupoceno ulje.

Gospoda Isusa takođe ne možemo sakriti. Ljudi su se stalno gurali oko Njega da čuju Njegove reči, da se okoriste Njegovim delima milosti i da im On pomogne u nevolji svojim saosećanjem.

Pošto se Isus vratio svom nebeskom Ocu, nastavio je i dalje da deluje kroz svoje učenike. Ljudi su shvatili da su učenici bili sa Isusom. (Dela 4,13) Njihovo ponašanje i odnosi sa drugima odisali su istinskom vezom sa Isusom Hristom.

Živate li vi potpuno za Isusa Hrista? Pokazuje li se Isusova ljubav u vašem životu tako da oni koji vas poznaju shvataju da ste pravi sledbenik Onoga koji se ne može sakriti? Ako je tako, svet će odmah uvideti da ste na Božjoj strani, u Njegovoj službi. Kad smo nasamo

sa Isusom i učimo od Njega iz dana u dan, ljudi će uskoro videti da smo drugačiji u držanju, delima i rečima.

Neka nas Bog i danas još više osposobi da dostojno predstavljamo Isusa Hrista, rečima i delima.

1.3.2014.

9. BUDIMO UZOR

PASITE STADO BOŽIJE, KOJE VAM JE PREDATO, I NADGLEDAJTE GA, NE SILOM, NEGO DRAGOVOLJNO, I PO BOGU, NITI ZA NEPRAVEDNE DOBITKE, NEGO IZ DOBRA SRCA; NITI KAO DA VLADATE NARODOM; NEGO BIVAJTE UGLEDI STADU; 1. PETROVA 5,2-3

Lavica je u zubima donela svojim mladim lavićima živu gazelu i ispustila je pred njih. Pošto su lavići nekoliko puta neuspešno napali gazelu koja je pokušavala da pobegne, lavica se umešala i pokazala im kako treba da uhvate svoj ručak.

Kada sretnu promotera osiguravajućeg društva koji nudi životno osiguranje, ljudi njegove reči shvataju ozbiljnije kada sopstvenim primerom pokaže da i on ima isto osiguranje, odnosno veruje u njega i oslanja se na njega.

Ako želimo druge da poučimo o tome kako upoznati Boga i služiti Mu, ne možemo dovoljno da naglasimo važnost i snagu ličnog primera. Na takav su način Isus i apostoli prenosili poruku Jevanđelja. Njihova se poslušnost Bogu videla u svakodnevnom životnim okolnostima koje su svi mogli da razumeju i prihvate.

Najlakše se uči na primeru. Apostol Pavle je spomenuo Solunjanima, da su postali ugled svim vernicima u Makedoniji i Ahaji primivši Reč s radošću. (1. Solunjanima 1,6.7)

Vođstvo je nešto više od onoga što automatski ide uz ime kao što su otac, majka, pastor, sveštenik, učitelj. Oni koji žele druge da vode i poučavaju, moraju na prvom mestu da budu dobar primer i uzor

u svemu. Uzalud divna propoved i plemenite reči, ako ne pokažemo ličnim primerom ono što govorimo i poučavamo.

8.3.2014.

10. POGREŠNA VRATA

JER VLADIKA TREBA DA JE BEZ MANE, KAO BOŽIJ PRISTAV; TITU 1,7

Jedne novine izvestile su o zanimljivom događaju na pogrebu ratnog veterana. Vojnici, prijatelji preminulog, učestvovali su u obredu. Zamolili su sveštenika da ih dovede do kovčega pored kojeg će provesti kratko vreme u tišini. Posle toga sveštenik je trebalo da ih odvede napolje kroz bočna vrata.

Sve se odvijalo sa vojničkom preciznošću, dok sveštenik nije otvorio pogrešna vrata i vojnici su završili u spremištu za odlaganje pribora za čišćenje. Vojnici su morali da se iskradu postideeni.

Apostol Pavle ostavio je Tita na ostrvu Kritu da tamo propoveda o Hristu. Trebalo je da Tit postavi starešine u crkvi jer je broj vernika naglo porastao. Osim propovedanja Jevandelja, Titu je sledeće po važnosti bilo da pronade prave ljude koji će preuzeti vođstvo nad crkvom.

Zaista, crkvene vođe bi morale da odgovaraju merilima zapisanim u Poslanici Titu 1,6-9. i da vode druge da sazrevaju u svom odnosu sa Isusom Hristom.

Bilo da ste vođa ili sledbenik, morate da znate kuda idete, jer ćete možda proći kroz pogrešna vrata i završiti u spremištu za smeće.

Zbog toga nas Bog poziva na stalno preispitivanje, a vreme subotnog dana dato nam je da bismo se setili kako nas je Bog vodio do sada, gde se trenutno nalazimo i gde treba da idemo. Iskoristimo ga na pravi način.

15.3.2014.

11. GOSPODNJA ZAPOVEST

I REČE IM ISUS: HAJDETE ZA MNOM, I UČINIĆU VAS LOVCIMA Ljudskijem. MARKO 1,17.

Nekada davno na obali Galilejskoga mora, Isus je postavio Simonu Petru vrlo direktno pitanje: »Ljubiš li me?« (Jovan 21,15-17) Zatim mu je vaskrsli Gospod rekao da će u budućnosti doživeti mučeništvo. I Apostol Petar je prihvatio tu sudbinu bez prigovora.

Međutim, tada je Petar upitao šta će u budućnosti biti s Apostolom Jovanom. (stih 21.) Šta ga je podstaklo da postavi to pitanje? Da li je to bratska zabrinutost? Ili telesna znatiželja? Da li se bunio zbog toga što je smatrao da će Apostol Jovan da izbegne mučeničku smrt?

Bez obzira kakvu je pobudu imao Apostol Petar, Isus mu je odgovorio sa protivpitanjem koje se ne odnosi samo na Petra već na svakog Isusovog sledbenika: »Ako hoću da on ostane dokle Ja ne dođem, što je tebi do toga? Ti hajde za Mnom.« (stih 22) U tom odgovoru Isus je, zapravo, rekao: »Ne brini se šta će se dogoditi u životu nekog drugog. To je zadatak da Me iskreno i potpuno slediš.«

Vrlo je lako da dopustimo da na naš odnos sa Gospodom Isusom utiče ponašanje drugih ljudi i njihovo iskustvo. Međutim, ne treba da budemo zabrinuti šta Bog želi za druge vernike. I zbog raznih glasova koji nas okružuju, a nisu dobri, moramo da se držimo one zapovesti koju nam je Isus dao: »Ti hajde za Mnom.«

22.3.2014.

12. NE OBAZIRI SE NATRAG

NIJEDAN NIJE PRIPRAVAN ZA CARSTVO BOŽIJE KOJI METNE RUKU SVOJU NA PLUG PA SE OBZIRE NATRAG. LUKA 9,62.

Ne možete izorati ravnu brazdu ako se obazirete natrag. To možete i sami proveriti ako se obazirete natrag dok hodate po svežem snegu ili po peščanoj plaži. Vaši tragovi neće biti ravni.

Dobar ratar se nikada ne okreće kada jednom stavi ruke na plug. Isus se poslužio tim primerom da nas pouči da, ako želimo da budemo Njegovi učenici, moramo u potpunosti da raskinemo sa svim što sprečava našu odanost Isusu Hristu.

Potpuna odanost Bogu je načelo koje je duboko ukorijenjeno u Starom zavetu. Izrailjci, pošto su bili izbavljeni iz egipatskog ropstva i dobijali hranu na čudesan način, sa čežnjom su gledali na one dane kada su uživali u jelima kao što je bila riba, krastavci, dinje i luk, koja su jeli dok su bili robovi u Egiptu. (4.Mojsijeva 11,5.6) Bog je bio vrlo žalostan zbog njihovih jadikovki i kaznio ih je. Njihovo okretanje prošlosti ukazalo je na nedostatak pouzdanja u Boga.

I danas, ljudi koji se vežu za stare grehe i svetovna uživanja koja su imali pre nego su postali hrišćani, ne mogu da budu odani Hristovi učenici. Kada se pokajemo i verujemo Isusu Hristu, postajemo građani Njegovog novog carstva. Međutim, moramo da raskinemo sa gresima iz prošlosti.

U stvari, učenje i pripadnost Isusu Hristu znače ne obazirati se na prošlost.

Neka nas Bog ojača da gledamo samo napred, u budućnost.

29.3.2014.

13. HODITI U NJEGOVOJ PRAŠINI

I OSTAVIVŠI OCA SVOJEGA ZEVEDEJA U LAĐI S NAJAMNICIMA POĐOŠE ZA NJIM. MARKO 1,20.

U prvom veku, Jevrejin koji je hteo da postane učenik rabina, morao bi da napusti svoju porodicu i posao i pridruži mu se. Živeli bi tako zajedno punih 24 sata na dan, kretali bi se iz jednog mesta u drugo, poučavali druge, ali i učili ili radili. Raspravljali bi o Svetom pismu i učili odlomke napamet.

Poziv na učenje, kako je to opisano u ranim jevrejskim spisima o osnovnim etičkim načelima, značilo bi »biti prekriven prašinom od rabinovih koraka«, upijati svaku njegovu reč. Učenik je u stopu

sledio svog rabina, pa je praktično »hodao u njegovoj prašini«. I tako bi postao isti kao i njegov rabin, učitelj.

Simon, Andrija, Jakov i Jovan znali su za takav odnos sa Učiteljem, kada ih je pozvao da Ga slede. (Marko 1,16-20) Odmah su ostavili svoj posao i pošli za Njim. Puno tri godine bili su sa Njim, slušali Njegovo poučavanje, posmatrali Njegova čuda, učili o Njegovim načelima i hodali u Njegovoj prašini.

Kao Njegovi učenici, i mi danas možemo »hodati u Njegovoj prašini«. Provodeći vreme u proučavanju i razmišljanju o Njegovim rečima koje su zapisane u Bibliji i primenom Njegovih načela u svakodnevnom životu, postaćemo kao naš rabin, Isus Hristos, Sin Božji, jer vera u Hrista nije samo jedan korak već trajni hod sa Njim.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2014.
Za internu upotrebu